mina pligter omot mina likar och djuren: så tror jag mig äfven kaf va fullgjort mina pligter omot Gud; ty den yttre Lemaren kan icke af oss ärdes eller dyrkas, om-nat jätt än genom vårt nedliga förhållande omot våra likar (vod) Jag tror mig kunna bestå inför Gud och Menniskor, när jag efter bästa vett och öfvertygelse handler redligt och ärligt.

1550. Men Naturalisten tar icke i betraktande, att hans öfvertygel se kan vara falsk, att han kan vete kan vara däfvatt af nedri-ga Passioner, af Egoism, Egennytta och ambition, samt att han, skera dödligt hat till de christna, så som till ex. Saulus: hurusskall han kan kunna försvara den grundfattan att Menniskan skull kunna bestå inför Gud och Menniskor, när han handlar efter sitt samvete rätt, d.v.s. Gud skall icke kunna straffa den som antagit Religion, förfäljer, om-medan de handlat efter sitt sjuk förblendelse varit en samvetsfrak eller en helig plikt, att utrota Kattere.

1551. Manne icke större delen af nu tiden, därda hysa samma öfvertygelse, som den förra af dessa Barn: som säger till sin Moder: det angår icke Er, huru jag lefver: jag skall sjelf svara för mina gerning-gor. De flesta af nu tiden, kände de-re, som hita på sin dygd och sin skapliga och politiska förtjenster, de tro sig kunna uppfylla sin moraliska bestämmelse, utan att grubbla på den läran, hvar-de skola blifva belönade med sitt lifs upphof.

1552. Den andre af dessa Barn säger till sin förfande moder: Jag har visserligen felat i måna-ga stycken; men jag lofvar helt att nädanefter bättra mig och vandra på dygdens väg. Jag hoppas, att min moder, skall nä-ning, att vara misnöjd med mig. Rationalisten, eller den fortsatt fritänkare, som gränsda sina förhoppningar för framtiden på den egna bättringen.